

ÁNH SÁNG THE LIGHT

Số 741

"Lời Chúa là ngọn đèn cho chân tôi, ANH SÁNG cho đường lối tôi"

Thư Thiên 119:105

July 2nd 2023. Vol. 48. No. 7

Số 741 Chúa Nhật, ngày 2 tháng 7 năm 2023

TRANG-BỊ CÔNG-VIỆC ĐẸP

Làm việc là đặc tánh của con người. Các sinh vật chi biết "làm" theo bản năng như-định sẵn đời như nhau để sinh tồn. Duy con người "làm" để "sống". Văn-sĩ Pháp Albert Camus nhận thức giá-trị con người là do công-việc làm. "Con người phải biết sống đầy-đủ, sống hành-động, sống hoạt-động, vì có hoạt động mới thấy mình sống, thấy mình là một thực tại, một khả-năng". Con người "làm" với óc sáng-tạo, có kế-hoạch, có dự-tính và có chủ-dịch như Đức Chúa Trời.

Trước khi Đức Chúa Trời dựng nên loài người, Ngài dựng nên cả vũ-trụ, cùng các sinh vật trên đất và dưới nước. Sau đó Ngài dựng nên loài người. Kinh-Thánh ghi: "Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng ta hãy làm (make) nên loài người như hình ta và theo ảnh ta, dựng quân-trị loài cá biển, loài chim trời, loài súc vật, loài côn-trùng bò trên mặt đất và khắp cả đất. Đức Chúa Trời dựng nên loài người theo hình Đức Chúa Trời; Ngài dựng nên người nam và người nữ. Đức Chúa Trời ban phúc cho loài người và phán rằng: "Hãy sanh-sản, thêm nhiều, làm cho đầy-đầy đất; hãy làm cho đất phực-tùng (subdue), hãy quân-trị (rule over) loài cá dưới biển, loài chim trên trời cùng các vật sống hành-động trên mặt đất." (Sáng-thể kỷ 1:26-28).

"Làm" và "quân-trị" là đặc tánh của Đức Chúa Trời và của loài người. Người thuộc về Chúa nhận ra: "Bầu trời giải-tỏ công-việc tay Ngài làm" (Thi-Thiên 91:1) và "quyền-năng Ngài, và công-việc lạ-lùng mà Ngài đã làm." (Thi-Thiên 78:4).

Chúng ta vào đời tất phải có công-việc để làm. Tuy theo trình độ học vấn, tài-năng, sở-thích mà chúng ta chọn một việc để làm với cả tận lòng "yêu nghề". Nhưng đối với Cơ-đốc nhân, lời Kinh-Thánh cho chúng ta biết: "Vi chúng ta là việc Ngài làm ra, đã được dựng nên trong Đức Chúa Jê-sus-Christ để làm việc lành mà Đức Chúa Trời đã sắm-sẵn trước cho chúng ta làm theo." (Ê-phê-sô 2:10).

Cơ-đốc nhân là "người thánh và rất yêu-đấu của Ngài" (Cô-lô-se 3:12), bởi "Ngài làm ra" khi chúng ta tin nhận Chúa Jê-sus làm Cứu Chúa của mình, thì "Ngài ban cho quyền-phép trở nên con-cái Đức Chúa Trời, là ban cho những người tin Danh Ngài" (Giăng 1:12), "để làm việc lành".

"Việc lành" mà Cơ-đốc nhân "làm" không phải là việc "từ thiện" mà là việc Ngài "đã sắm-sẵn trước cho chúng ta làm theo". Đồng thời Ngài cũng ban "ơn" xứng hiệp với công-việc Chúa "sắm-sẵn" để chúng ta "làm". Cơ-đốc nhân "làm việc lành" là "làm việc Chúa" như lời Chúa Jê-sus phán: "Quả thật, quả thật, ta nói cùng các ngươi, người nào tin ta, cũng sẽ làm việc ta làm" (Giăng 14:12). Chúa Jê-sus cũng phán quyết lời này để xác định "làm việc Chúa" rất quan trọng: "Nếu ai hầu việc ta, thì phải theo ta, và ta ở đâu, thì người hầu việc ta cũng phải ở đó; nếu ai hầu việc ta, thì Cha ta ắt tôn quý người" (Giăng 12:26).

Cơ-đốc nhân "làm việc Chúa" đúng khi tuân theo lời Chúa: "Phải theo ta" và "làm theo" việc Ngài quy định.

Chúa đã "trang-bị" ba điều cần thiết để Cơ-đốc nhân "làm việc lành" Chúa giao cách tốt đẹp.

1. Trang-bị ơn

Người Việt chúng ta làm việc gì cũng phải "liệu cơm gắp mắm. Liệu sức làm quan". Phải biết điều mình có và xử sự theo điều mình có. Cơ-đốc nhân "làm việc Chúa" phải biết "ơn" mình có do Chúa ban. "Ơn" là "sự ban cho thiêng-ìêng", "theo ý Ngài muốn, phán-phát sự ban cho riêng cho nói người" (I Cô-rinh-tô 12:1, 11).

Rô-ma 12:3-8 nói đến 7 "ơn"; I Cô-rinh-tô 12:8-10, 28-30 nói đến 13 "ơn"; Ê-phê-sô 4:11 nói đến 5 "ơn". Tôi đã

viết cuốn sách AN-TỬ THÁNH-LINH xuất bản tháng 9 năm 1992. Mời Quý Vị đọc cuốn sách này để biết "ơn" mình có và biết "công-việc Chúa" mình phải làm. Phao-lô rất sợ "hầu việc Chúa" không theo "ơn" Chúa ban là "chạy bá vô ... đánh gió". (I Cô-rinh-tô 9:26). Phao-lô "hầu việc Chúa" thành công và hạnh-diện: "Nhưng tôi nay là người thế nào, là nhờ ơn Đức Chúa Trời, và ơn Ngài ban cho tôi cũng không phải là unction vậy (tận dụng). Trái lại, tôi đã làm nhiều việc hơn người khác, nhưng nào phải tôi, bèn là ơn Đức Chúa Trời đã ở cùng tôi." (I Cô-rinh-tô 15:10).

Các "ơn" hay "ân-tử" đều có giá-trị bằng nhau, ân-tử Mục-sư cùng một giá-trị như những ân-tử khác. Mục-sư là ân-tử Chúa ban cho chứ không phải được giáo hội "phong" mà có. Giao-hội "phong" chỉ là cách công nhận người đó có ân-tử.

Người có ân-tử "day-dỗ" đôi khi có "tài day-dỗ" (II Ti-mô-thê 2:2) bởi học hỏi, nghiên cứu v.v. nhưng cảm nhận "Ngài đã ban tài-năng cho chúng tôi" (I Cô-rinh-tô 3:6), vì có đó mà chẳng "khoe" tài. Hơn thế nữa, người "làm việc Chúa" theo "ơn" Ngài ban cho, còn "có sự khôn-giaoan được ban cho" (I Phi-e-rơ 3:15). Tuyệt-vời!

Vậy, Cơ-đốc nhân chân-chính "đừng bỏ quên ơn ban trong lòng con" (I Ti-mô-thê 4:14), mà không dùng "làm việc Chúa".

Người "làm việc Chúa" chẳng những cần có "ơn" mà còn cần có "sức". "Sức" này cả thể xác lẫn tinh-thần và tâm linh. Tạ ơn Chúa, Ngài

2/ Trang bị sức

Tiếng Việt mình hay có "sức" là "mạnh khỏe". "Mạnh" là "sức" thể xác; "khỏe" là "sức" tâm-hồn. Chẳng lực-sĩ trở dậy một ngày mới, cảm thấy chán-chường than; Ngày nào cũng mãi thế này hay sao! Chẳng có gì vui, hấp-dẫn. Mọi ngày như mọi ngày. Chẳng lực-sĩ "mạnh" mà không "khỏe".

Cơ-đốc nhân biết "dưỡng thân-thể mình làm của lễ sống và thánh, đẹp lòng Đức Chúa Trời" (Rô-ma 12:1), là biết tránh những điều tác-hại đến thân-thể, biết bồi-dưỡng thân thể bằng ăn uống. Món ăn "ngon" mà không "lành" thì không vì "khoái khẩu" mà ăn. "Ngọn lành" mới ăn.

Thân-thể "mạnh" cũng nhờ dưỡng-khí. Tập thở là hít vào thật sâu, thở ra thật dài. Tôi tập thở: hít vào như thu nhập những điều tốt mình cần có, thở ra như tống ra những điều xấu trong mình.

Thân-thể "mạnh" nhờ tập thể dục. Tôi đi bộ mỗi sáng, mỗi chiều nửa tiếng.

Chúng ta cũng nhờ Bác-sĩ khám phần nào trong cơ-thể yếu và Bác-sĩ cho ta biết thuốc nào bổ-dưỡng phần yếu đó để được "mạnh".

Cơ-đốc nhân may-mắn còn được Chúa "thêm sức", nên "ta cảm-tạ Đấng ban thêm sức cho ta" (I Ti-mô-thê 1:12), nên "tôi làm được mọi sự nhờ Đấng ban thêm sức cho tôi" (Phi-líp 4:13). Nhất là "có sức mạnh của Đấng Christ ở trong tôi" (I Cô-rinh-tô 12:9).

"Khỏe" là "sức" mạnh của tinh-thần hay tâm-hồn. Tinh-thần cần "khỏe" thể mà đôi khi chúng ta chẳng quan-tâm đến.

Thần xác bình thường tự nó đào thải thức ăn không hợp bằng cách nôn mửa, hay báo động bằng cảm giác khó chịu. Nhưng tinh-thần thiếu cái phản-ứng cần thiết để bảo vệ cái "khỏe" của tinh-thần. Tại sao có tình trạng này? Chỉ vì trong lòng chúng ta "đầy-đầy mọi sự không công-bình, độc-ác, tham-lam, hung-dữ, chan chứa những điều ghen-ghét ..." (Rô-ma 1:29-31). Với tâm lòng "đầy-đầy" tội-lỗi, tinh-thần chấp nhận độc tố hủy-hoại sức khỏe tinh-thần, khiến tinh-thần bại-hoại.

Theo tâm-lý học, có 5 cách làm cho tinh-thần "khỏe" là: Chân-thật, ngay-thẳng, đơn-đo, trung-tin, thỏa lòng.

Chân thật - không bị dối-tà khuây-động. Ngay-thẳng - không mất công tìm cách lưỡng-lệo. Đơn-sơ - hỗ-trợ cho Chân-thật và Ngay-thẳng. Trung-tin - là đường thẳng ta cứ đi

Thỏa-lòng - là vui, lên tinh-thần.

Cơ-đốc nhân "khỏe" là nhờ "mạnh-mẽ trong đức-tin" (Rô-ma 4:20). Bởi "đức-tin" mà Cơ-đốc nhân "khỏe" - "vui-mừng trong Chúa luôn-luôn" (Phi-líp 4:4). Và "Ngài khiến anh em bởi Đức Thánh-Linh mà nên mạnh-mẽ trong lòng" (Ê-phê-sô 3:16).

Cơ-đốc nhân phải nhớ: "Đức Chúa Trời chẳng ban cho chúng ta tâm-thần nhút-nhác, bèn là tâm-thần mạnh-mẽ" (1 Ti-mô-thê 1:7).

3/ Trang bị đích

Cơ-đốc nhân "làm việc Chúa" được trang bị "ơn", "sức" và còn được trang bị đích - "vì sự vinh-hiến Đức Chúa Trời mà làm" (1 Cô-rinh-tô 10:31).

Cuối tháng 5 năm 1995, nhật báo Washington Post làm một cuộc thăm dò có bao nhiêu phần trăm hồi tiếc việc họ không làm trong đời. Trong số 1003 người được thăm dò thì có 21% tỏ ra ân-hận về những điều mình đã làm. 61% hồi-tiếc vì đã không làm một số chuyện. 12% thì không ân-hận, không hồi tiếc gì cả. 6% trả lời không biết phải tiếc cái gì. Như vậy, con số người tiếc vì không làm một số việc trong đời là con số đông-đảo nhất: 61%. Số đông-đảo này không có chủ đích khi làm công việc.

Cơ-đốc nhân chân-chính có chủ đích làm việc là:

a/ "Ý Cha được nên" Ma-thi-ơ 6:10

Ngay khi Chúa ban "ơn" cho mỗi Cơ-đốc nhân "theo ý Ngài muốn, phân-phát sự ban cho riêng cho mỗi người" (1 Cô-rinh-tô 12:11), nên mỗi Cơ-đốc nhân phải biết "ý-muốn tốt-lành, đẹp lòng và trọn-ven của Đức Chúa Trời là thế nào" (Rô-ma 12:2), và làm theo để "ý Cha được nên" trên đời sống mình.

Kinh-Thánh là Lời Đức Chúa Trời "có ích cho sự dạy-dỗ, bẻ-trách, sửa-trị, dạy người trong sự công chính" (1 Ti-mô-thê 3:16). Cơ-đốc nhân phải đọc, học, "suy gẫm ngày và đêm, hầu cho cần-thận làm theo mọi điều đã chép ở trong" (Giô-suê 1:8), bởi đó mà "hiểu rõ ý-muốn của Chúa là thế nào" (Ê-phê-sô 5:17). Hơn thế nữa, Chúa "trang-bị" Thánh-Linh trong Cơ-đốc nhân, Đức Thánh-Linh là "Thần Chân-lý" (Giăng 14:17) "để dẫn các người vào mọi chân-lý" (Giăng 16:13). Ngài còn hướng-dẫn Cơ-đốc nhân làm theo "ý Cha" cách nào, nên Cơ-đốc nhân phải "bước theo Thánh-Linh" (Ga-la-ti 5:16).

Rất tiếc ngày nay nhiều "con-cái Chúa" "làm việc Chúa" theo ý mình, "theo đời này" (Rô-ma 12:1) dưới sự hướng dẫn của những người mang danh "hầu việc Chúa", nhưng thực ra "những kẻ đó chẳng hầu-việc Đấng Christ, song hầu việc cái bụng họ, và lấy những lời ngọt-ngào, dục-nịnh dỗ-dành lòng người thật-thà" (Rô-ma 16:18).

b/ "Vi sự vinh-hiến Đức Chúa Trời"

Khi Đức Chúa Trời dựng nên con người, con người rất vinh-hiến. "Chúa làm người kèm Đức Chúa Trời một chút, Đội cho người sự vinh-hiến và sang-trọng" (Thi-Thiên 8:5). Loài người "thiếu mất sự vinh-hiến của Đức Chúa Trời" (Rô-ma 3:23), sau khi phạm tội, nên con người tìm hết cách làm vinh mình

Công-việc ta làm về-vang, rang-rỡ được nhiều người khen-ngợi là có ngay "vinh-hiến". Chính công-việc của Đức Chúa Trời cũng bày tỏ "vinh-hiến". "Các từng trời rao-truyền sự vinh-hiến của Đức Chúa Trời. Bầu trời giải-tô công-việc tay Ngài làm" (Thi-Thiên 19:1).

Cơ-đốc nhân chân-chính không "làm việc Chúa" vì "vinh-hiến" mình, nhưng "vì sự vinh-hiến Đức Chúa Trời mà làm" (1 Cô-rinh-tô 10:31).

Chúa Jêsus phán với người thuộc về Ngài như vậy: "Các người là sự sáng của thế-gian Sự sáng các người hãy soi trước mặt người ta như vậy, đừng họ thấy những việc lành của các người, và ngợi khen Cha các người ở trên trời" (Ma-thi-ơ 5:14,16). Cơ-đốc nhân "làm việc Chúa" là "việc lành", không làm vì "hư vinh" (Phi-líp 2:3), mà làm với chủ-đích "vì sự vinh-hiến Đức Chúa Trời mà làm". Đòi khi còn "được" người ta khinh chê, sỉ nhục, coi "giống như

rác-rến của thế-gian, cặn bã của lo ài người" (1 Cô-rinh-tô 4:13).

C/ "Yêu người lân-cận"

"Làm việc Chúa" liên-hệ đến người, mà người đó là "người lân-cận". "Việc lành" đầu tiên của Cơ-đốc nhân phải làm là "làm chứng về ta" (Công-vụ 1:8) và "giàng Tin-Lành" (Mác 16:15). "Làm chứng" là nói cho người ta biết "Đức Chúa Jêsus Christ đã đến trong thế-gian để cứu-vớt kẻ có tội" (1 Ti-mô-thê 1:15). "Giàng Tin-Lành" là nói về chuồng-trình cứu rỗi của Đức Chúa Trời qua lời phán của Chúa Jêsus: "Vi Đức Chúa Trời yêu-thương thế-gian, đến nỗi đã ban Con Một của Ngài (Cứu Chúa Jêsus), hầu cho hết ai tin Con ấy không bị hư-mất mà được sự sống đời-dài" (Giăng 3:16). "Việc lành" này cần làm "vì Ngài muốn mọi người được cứu và hiểu biết chân-lý" (1 Ti-mô-thê 2:4).

Cơ-đốc nhân làm "việc lành" này với "người lân cận", với cả năng-lực tình yêu như điều răn thứ hai Chúa truyền: "Hãy yêu người lân-cận như mình" (Lu-ca 10:27). "Người lân-cận" là người chúng ta có thể "lân la, kê-cận". Phao-lô còn coi những người đó "thuộc về mình, thì tôi cũng sẵn lòng rao Tin-Lành cho anh em" (Rô-ma 1:15). Với phương-cách: "Tôi đã trở nên mọi cách cho mọi người, để cứu chuộc một vài người không cứ cách nào" (1 Cô-rinh-tô 9:22).

"Việc lành" là công việc đẹp nhất nên Cơ-đốc nhân được Chúa "trang-bị" đầy đủ. Hãy tận-dụng những điều được Chúa "trang-bị" và "làm công việc Chúa cách dư-dật luôn" (1 Cô-rinh-tô 15:58), và "chớ mệt nhọc về sự làm lành" (Ga-la-ti 6:9).

SỰ LÀM LÀNH

"Chớ mệt nhọc về sự làm lành, vì nếu chúng ta không trễ-nãi, thì đến kỳ, chúng ta sẽ gặt." Ga-la-ti 6:9

Khi làm được việc lành, tôi vui lắm

Tự trong lòng niềm vui cứ reo vang

Tôi tin rằng ... ơn phước ấy Chúa ban

Vượt giá-trị của việc lành quá bội.

Nhưng việc lành tôi làm, không thể nói

Là điều làm nên cao-trọng trong tôi

Tôi là gì? Là người thật nhỏ-nhoi

Chúa thương-xót ban cho tôi ý tốt.

Có ý tốt, làm việc lành, được phước

Không bao giờ Chúa quên thưởng ... việc lành

Niềm vui kia reo rộn cả trong lòng

Phước vô-lượng, tiền nào mua được nhỉ?

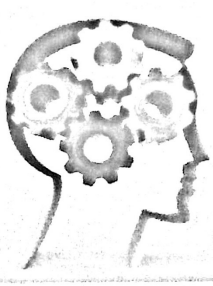
Sự làm lành, nếu ta không bê-trễ
Thì đến kỳ ta sẽ gặt ... trúng mùa
Sự làm lành ... cây phước sẽ trở hoa
Sẽ kết-quả trời hơn điều mong đợi.

Tường-Lưu

- PHƯƠNG DANH ĐỘC GIÁ ỪNG-HỖ ÁNH-SÁNG
- ÔB. Trần-Hạnh & Hà - San Diego, CA 300\$00
- ÔB. Vũ-Đang - Tolleson, AZ 100\$00
- ÔB. MS Châu-Văn-Út - San Diego, CA 40\$00
- ÔB. Nguyễn-Hy - Upland, CA 50\$00
- ÔB. Trần-Hạnh & Hà - San Diego, CA 500\$00
- Cô Phan-Thanh-Linh - Lakeside, CA 200\$00

CHÂN-THÀNH CẢM-ƠN QUÝ VỊ

* Tiền bưu-phí gửi Ảnh-Sáng hàng tháng đến đồng bào ta tại Mỹ và 25 quốc gia trên 1,000\$00. Nên sự yểm-trợ tiền của Quý-Vị rất cần-thiết Cảm-ơn Quý VỊ!

4 Điều THƯỢNG ĐẾ Muốn Bạn Cần Biết

HỘI THÁNH BÁP-TÍT VIỆT NAM SALVATION
2510 N. GLENBROOK DR, GARLAND, TX 75040
INFO@SALVATIONVBC.ORG
SALVATIONVBC.ORG | FB: /SALVATIONVBC

4 Điều Thượng Đế Muốn Bạn Cần Biết

Nhu Cầu và Sự Bất Lực của Bạn	Sự Ban Cho và Lời Hứa của Thượng Đế
"Vị mọi người đều phạm tội, không được hưởng vinh hiển của Thượng Đế." "Vị tiên ông của tôi lỗi là sự chết." "Linh hồn nào phạm tội, linh hồn đó sẽ chết." (Kt. Rô-ma 3:23, 6:23; Giô-an 8:21)	"Vị không ai nhờ bản thân luật pháp mà được hơn thượng đấng." "Vị Thượng Đế sẽ ban ân-sủng, ân-cho ai mà được cứu rỗi." "Không phải do công-đức của ai mà được cứu rỗi." (Kt. Rô-ma 3:20, 28)
"Vị chúng ta còn là tội nhân thì Chúa Cứu Thế đã chết thay cho chúng ta." "Vị Chúa Cứu Thế đã chết cho tội lỗi một lần đây đủ cả ... để đem anh chị em đến với Thượng Đế." (Kt. Rô-ma 5:8; 1 Phi-e-rô 3:18)	"Hãy ăn năn và tin nhận Phúc Âm." "Hãy tin Chúa Giê-su, thì ông và cả gia đình ông sẽ được cứu." (Kt. Mác 1:15; Công-vụ 16:31)

Sự sống vĩnh cửu là nhìn biết Cha, Thượng Đế chân thật duy nhất và nhận biết Chúa Cứu Thế Giê-su là Đấng Cha sai đến. (Giăng 17:3)